

[Handelsministeren.]

en Arbejdsgiver eller en Sammenslutning af Arbejdsgivere, men de glemmer ganske, at Arbejderne enkeltvis i mangfoldige Tilfælde er blevet boykottet.

Der har saaledes været Tusinder af Eksempler paa, at Bønderne, Proprietærerne har boykottet den enkelte Arbejder. Den paagældende Arbejder har maaske været ivrig for at samle sine Kammerater i en Organisation eller for at tale deres Sag, eller han har ikke haft den politiske Opfattelse, som Bønderne mente han skulde have, og saa har han uden videre faaet det sorte Stempel paa sig, han har staaet ene derude i Landsbyen, og det er gaaet fra Mand til Mand som et Paabud: Denne Mand skal boykottes, han skal ikke tages i Arbejde, han skal ud af Sognet, han skal udenfor Sognets Grænser.

Og han har saa ikke haft nogen Mulighed for at blive indenfor Sognets Grænser. Men han har ikke overfor nogen Domstol kunnet møde med Beviser for, at det var saaledes, for ingen har villet vedkende sig den Opfattelse, at han skulde boykottes eller var boykottet. Nej, Folk har bare ganske simpelthen rystet paa Hovedet, naar han kom, og trukket paa Skulderen og sagt: Vi har intet at bestille; og Resultatet er blevet, at han har maattet fortrække og har mistet sit Erhverv.

Og det har ikke altid været en Mand, der stod ene og ikke havde Familie at forsørge. Nej, det har i mange Tilfælde ogsaa været Familieforsørgere. Men det taler man ikke om; de Herrer, der nu holder paa, at der skal være skarp Rettergang overfor den organiserede Arbejder, har ikke haft for Øje, at der her kunde være Tale om at skabe Beskyttelse for denne Del af Befolkningen, som saaledes i mange Tilfælde er blevet udsat for at miste Muligheden for overhovedet at eksistere.

Det er kun et Par Aar siden, jeg stod overfor et Tilfælde af den Artovre paa Fyn i en Landkommune, et Tilfælde, hvor en fattig Arbejderfamilie bogstavelig talt blev tvunget bort fra det Sogn, hvori den boede. Uagtet Hjemstedskommunens Sogneraad gjorde alt muligt for at hjælpe vedkommende Familie til at blive paa det paagældende Sted, var det ikke muligt for Familien at blive der. Man var i Stand til at kuse vedkommende udenfor Sognets Grænser. Resultatet blev, at Manden med Hustru og Børn maatte vandre hjem til Hjemstedskommunen, som han i Virkeligheden ikke havde nogen Samhørighed med. Det kender vi jo alle, at efter de Lovregler, vi har med

Hensyn til Forsørgelsesret, er det ofte saaledes, at paa det Sted, hvor en Mand har Hjemsted efter Loven, har han i Virkeligheden kun rent formelt sit Hjemsted.

Nej, sliG Boykotning overfor Arbejderne, som jeg her har talt om, øves der og er der øvet, men den øves altid paa lyssky Maade, og saa lyssky, at Loven ikke kan ramme den. Men derfor er en saadan Boykotning ikke mindre effektiv, og den er i mangfoldige Tilfælde saa urimelig, som noget kan være, fordi den ikke blot gaar ud over den Mand, som man personlig vil ramme, den gaar ogsaa ud over Hustruen og Børnene.

Og det tør jeg nok hævde med det Kendskab, jeg har til, hvorledes Arbejderklassen var stillet for en 20—30 Aar siden, at havde Byarbejderne i dette Land ikke formaaet gennem deres Organisationer at værne sig, saa vilde de sorte Lister ogsaa have været i Brug overfor dem den Dag i Dag. Men de har dannet deres Organisationer, som har værnet dem, og det har i det væsentlige været deres eneste Værn, deres eneste Hjælper til overhovedet at hævde sig i Kampen for Tilværelsen.

Og det tør jeg sige, at den danske Arbejder har i det store og hele anvendt sine Organisationer saaledes, at andre Landes Befolkning vilde have været henrykt for, om Arbejderorganisationerne dér havde været saa fredsommelige, som de danske Arbejderorganisationer har været.

Her er ikke Tale om Misbrug. Det var derfor ogsaa et groft Overgreb overfor Arbejderne og deres Organisationer at gennemtrumfe denne Lov, som man kalder Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Den danske Arbejderbefolkning havde ikke fortjent gennem denne Lov at faa det Stempel sat paa sig, at det var nødvendigt at give en Undtagelseslov for den. Derfor er Loven urimelig og uden anden Mening end den, at man vil prøve at ramme Arbejdernes Organisationer.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager nævnte nogle Domme, som jeg imidlertid ikke skønner kan have nogen Indflydelse paa Bedømmelsen af, om Loven er urimelig eller ej. Den sidste Retssag, det ærede Medlem nævnte, er jo ikke afsluttet endnu, og derfor kan man fornuftigvis heller ikke udtale sig om, hvorledes Resultatet til syvende og sidst vil blive. Dette skal jeg slet ikke komme ind paa ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen var forarget over, at jeg kaldte Loven for den saakaldte Tugthuslov. Ja, det er gjort mange Gange her i Salen baade af Tilhængere og af Modstandere af Loven. Det ærede Medlem